

[Socialministeren.]

over de gældende indtægtsfradrag. Dette yderligere fradrag sættes til 1.000 kr. fra 1. april 1965 og forhøjes med 1.000 kr. om året indtil 5.000 kr. fra 1. april 1969. Virkningen heraf vil være, at pensionister med nedsat indtægtsbestemt pension vil opnå en stadig højere pension i overgangstiden, og at flere og flere pensionister, der i dag kun har adgang til mindstebeløbet, i overgangstiden vil få ret til en nedsat indtægtsbestemt folkepension. Denne overgangsordning svarer til kommissionens forslag, og den vil give den rimeligste fordeling af merudgifterne i overgangstiden.

Regeringen havde gerne set, at det havde været muligt at sætte en kortere overgangstid, men man har af økonomiske grunde ikke ment at kunne foreslå en hurtigere gennemførelse. Herved er taget i betragtning, at der forestår ændringer i lovgivningen om invalider. Et udvalg under socialministeriet arbejder med disse spørgsmål, herunder spørgsmålet om en selvstændig lov om invaliders forhold bl. a. med henblik på en bedre tilpasning til arbejdsmarkedet, end tilfældet er i dag. En sådan reform må påregnes at medføre stigende udgifter.

Også pensionstillægget foreslås gennemført etapevis, således at det fra 1. april 1965 sættes til 35 kr. månedlig, stigende fra 1. april 1966 til 55 kr. månedlig og fra 1. april 1967 til det endelige beløb, 75 kr. månedlig. Fra 1. april 1965 kommer hertil som en del af pensionstillægget et beløb svarende til sygekassekontingentet, det vil sige for tiden gennemsnitlig 12 kr. månedlig for hver pensionist. Det forhøjede alderstillæg og den nye regel for den efterlevende ægtefælle foreslås sat i kraft den 1. april 1965.

Lovforslagene vil, når de er fuldt gennemført fra 1. april 1970, medføre merudgifter for det offentlige på ca. 572 mill. kr. årlig. Til sammenligning kan oplyses, at de samlede udgifter til folkepension efter gældende lovgivning i 1970-71 vil udgøre 2,3 milliarder kr. Der er her regnet med uændrede priser, men taget hensyn til det stigende antal ældre. Af den merudgift, som jeg nævnte før på 572 mill. kr. i 1970-71, andrager ca. 335 mill. kr. den almindelige folkepension, mens resten, ca. 237 mill. kr., skyldes de andre forbedringer. I det første

år i overgangstiden er merudgiften for det offentlige beregnet til i alt 225 mill. kr., og merudgiften vil herefter stige år for år indtil den fulde gennemførelse i 1970-71. Allerede fra det første år i overgangstiden er det således meget betydelige merudgifter, der skal finansieres.

Som bekendt er der med virkning fra indeværende skatteår gennemført en forhøjelse af folkepensionsbidraget på en halv procent, hvorved den samlede procent er kommet op på $1\frac{3}{4}$. Provenuet af denne halve procents forhøjelse af bidraget, der hensættes på en særlig konto i nationalbanken til udbygning af folkepensionen, anslås til 125 mill. kr. årlig. Der må derfor, når merudgifterne ved forslaget melder sig, skaffes yderligere dækning, og regeringen vil senere stille forslag om, hvorledes denne yderligere indtægt skal tilvejebringes.

Efter gældende lov refunderer staten 80 pct. af kommunernes udgifter til indtægtsbestemt folkepension. Efter forslaget forhøjes statens andel til 82 pct. af samtlige folkepensionsudgifter. Der er herved taget hensyn til, at staten findes at burde bære hovedparten af merudgifterne ved den almindelige folkepension, samt til, at kommunerne ikke længere vil få fuld refusion af udgifterne til folkepensionens mindstebeløb.

Som det er fremgået af mine udtalelser før om udviklingen af forsorgen for de ældre gennem den sidste menneskealder, er dette lovforslags principielle indhold, den almindelige folkepension uden indtægtsregulering, en logisk konsekvens af de ændringer i de økonomiske og sociale forhold, der er indtrådt i den forløbne del af det 20. århundrede. Den almindelige, ikke indtægtsbestemte folkepension er endvidere en forudsætning for tillægspensionsordningen. Tillægspensionen, hvis særkende er, at den økonomisk hviler i sig selv uden tilskud fra det offentlige, er på sin side det middel, hvormed det bliver muligt at løfte alderspensionsniveauet op i et højere leje og derved skabe grundlag for den levestandard for samfundets ældre, som et velfærdssamfund skylder dem, og som man allerede har eller er ved at realisere i vore nabolande.

Som det er tingets medlemmer bekendt, har jeg efter beslutning af regeringen den 21. januar nedsat et hurtigt arbejdende ud-